

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till

- 1) landskapslag angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland och
- 2) landskapslag angående ändring av 2 § landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning.

Landskapsstyrelsen överlämnade den 11 april 1985 en framställning till landstinget med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning (1984-85 Lt-Ls framst. nr 35). Avsikten med lagförslaget var dels att skapa ett räntestödssystem för landskapets deltagande i finansieringen av fartygsanskaffningar till den åländska handelsflottan och dels att utöka möjligheterna att bevilja räntestöd ur landskapets medel för byggande av hamnar och för sk. luftvårdsinvesteringar. I lagförslaget ingick dessutom ändringar varmed syftet var att göra det möjligt att utge räntestöd direkt till låntagare i stället för att ge stödet till kreditinrättning.

Ovannämnda lagförslag antogs i sak oförändrat av landstinget den 9 oktober 1985. Republikens president förordnade emellertid att lagen skulle förfalla. Republikens presidents skrivelse till landskapsstyrelsen med meddelande om att lagen förordnats att förfalla är sålydande:

"Till Ålands Landskapsstyrelse

Ålands landsting har den 9 oktober 1985 fattat beslut om antagande av landskapslag angående ändring av landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning.

Vid föredragning i statsrådet i dag har Jag, efter att ha infordrat Högsta domstolens utlåtande i ärendet, över vilket även Ålandsdelegationen avgivit sitt yttrande, funnit, att enligt det granskning underkastade landstingsbeslutet skulle landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning ändras så, att räntestöd kunde erläggas, förutom för lån som beviljas av affärsbank, andelsbank, sparbank, Postbanken, hypoteksbank, arbetspensionsanstalt, försäkringsbolag och kreditaktiebolaget Industrialiseringsfonden Ab, även för lån som beviljas av Finlands Bank. Räntestödslån kunde beviljas för byggande av godshamnar, för grundreparation och anskaffning av fartyg och annan sjötransportmateriel, för luftvårdsinvesteringar i

industri-, el- och fjärrvärmeanläggningar, för anläggande och istandsättning av allmänna avfallsbehandlingsplatser samt för investeringar som främjar återvinning av avfall.

Landstingsbeslutet hänför sig till lagstiftningen angående utövande av näring och naturskydd, på vilka områden lagstiftningsbehörigheten enligt 13 § 1 mom. 9 och 18 punkterna självstyrelselagen, i 9 punkten med vissa begränsningar, varom nu inte är fråga, tillkommer landstinget.

Uppräkningen av kreditinrättningar som kan bevilja räntestödslån liksom bestämmelsen i 1 § 3 mom. landstingsbeslutet, att kreditinrättning skall erhålla landskapsstyrelsens tillstånd att bevilja sådana lån, anger endast vissa förutsättningar för att landskapsstyrelsen får besluta om beviljande av räntestöd. Dessa bestämmelser föranleder därför inte i och för sig anmärkning ur behörighetssynpunkt. Enligt 7 § 1 och 2 mom. landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning skall kreditinrättning dock övervaka att lånedelen nyttjas för det ändamål som är angivet i beslutet angående lånets godkännande som räntestödslån och är kreditinrättning skyldig att lämna landskapsstyrelsen de uppgifter som erfordras för bedömningen av huruvida lånen nyttjats för sagda ändamål och lånevillkoren i övrigt iakttagits. Stadgandet hänför sig till lagstiftningen om bankrörelse, på vilket område riket enligt 11 § 2 mom. 10 punkten självstyrelselagen tillkommer lagstiftningsbehörighet. Då Finlands Bank inte har ålagts en motsvarande skyldighet i rikets lag av den 23 december 1977 om vissa räntestödslån av kreditanstalters medel har landstinget överskridit sin lagstiftningsbehörighet, varför Jag med stöd av 14 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland beslutat förordna att förevarande landskapslag skall förfalla; vilket Landskapsstyrelsen härmed till kännedom meddelas.

Helsingfors, i statsrådet den 31 december 1985.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Mauno Koivisto

Justitieminister

Christoffer Taxell"

De mål som uppställdes i landskapsstyrelsens ovannämnda framställning, vilka till den del fartygsfinansieringsfrågor berördes var att för den åländska rederinäringen åstadkomma finansieringsarrangemang som ställer näringen i en situation jämförbar med situationen för konkurrerande utomåländska rederier, finns det fortfarande orsak

att försöka uppnå. Dock bör även beaktas att i riket har byggts upp ett nytt system för statens deltagande i finansieringen av fartygsanskaffningar som görs av inhemska rederier. Finansieringssystemet ingår i lagen om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland (FFS 1093/85). Enligt lagen, nedan kallad räntestödslagen, får räntestödslån beviljas under åren 1986-1990. Avsikten med räntestödslagen är att ge finska rederier möjlighet att finansiera fartygsanskaffningar från finska varv på i huvudsak samma villkor som gäller för utländska beställare. Ändringsarbete på fartyg jämställs enligt lagen med nyanskaffningar.

De finansieringsarrangemang som utländska rederier erbjuds vid fartygsbeställningar från finska varv grundar sig på de villkor som OECD rekommenderat för fartygsbeställningar. Dessa villkor ligger i allmänhet till grund även för de finansieringsarrangemang som åländska och finska rederier erbjuds vid beställningar hos utländska varv.

Enligt räntestödslagen kan räntestöd ur statens medel utges till Finlands Exportkredit Ab för lån som bolaget beviljat. Bolaget som för närvarande i de flesta fall ombesörjer även finansieringen av utländska fartygsanskaffningar från finska varv har således givits i uppgift att ombesörja i huvudsak all finansiering av fartygsanskaffningar från de finska varven.

Det finansieringssystem för fartygsanskaffningar vilket ingår i räntestödslagen uppfyller enligt landskapsstyrelsens mening de mål som låg till grund för den ovannämnda landskapslagen som förordnades att förfalla. Det bör därför göras möjligt också för åländska rederier att komma i åtnjutande av liknande finansieringsarrangemang när fartyg anskaffas från finska varv och när ändringsarbete görs på åländskt fartyg vid ett sådant varv. Mest ändamålsenligt är det härvid att räntestödslagen bringas i kraft i landskapet genom en sk. blankettlag, bl.a. beroende på att Finlands Exportkredit Ab av praktiska skäl bör ombesörja långivningen även till åländska rederier och på att avsikten är att genom en sk. överenskommelseförordning på statens myndigheter överföra de förvaltningsuppgifter som består i prövning och beviljande av ifrågavarande stöd.

Eftersom landskapsstyrelsen föreslår att räntestödslagen skall bringas i kraft även i landskapet, finns det inte längre orsak att ändra landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning i syfte att öka landskapets deltagande i finansieringen av fartygsanskaffningar till den åländska handelsflottan. De bestämmelser i lagen vilka rör räntestöd för byggande av hamnar och för sk. luftvårdsinvesteringar finns det däremot fortfarande skäl att ändra på det sätt som landstinget tidigare beslutat.

I ärendet har, till den del fråga är om räntestöd för fartygsanskaffningar, diskussioner förts mellan företrädare för riksmyndigheterna och landskapsstyrelsen.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland.

I enlighet med landstingets beslut stadgas:

1 §.

Lagen den 31 december 1985 om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland (FFS 1093/85) och med stöd därav utfärdade bestämmelser skall, med i denna lag angivna avvikelser, tillämpas i landskapet Åland.

Ändring av den i 1 mom. nämnda lagen gäller i landskapet, om inte annat följer av vad i denna lag stadgas.

2 §.

Bestämmelserna i 8 § 1 mom. av den i 1 § nämnda lagen skall inte tillämpas i landskapet.

3 §.

De förvaltningsuppgifter som enligt den i 1 § nämnda lagen och med stöd därav utfärdade bestämmelser ankommer på riksmyndighet skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen, såvitt fråga är om angelägenheter som faller inom landskapets behörighetsområde.

4 §.

Denna lag träder i kraft den

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av 2 § landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning.

I enlighet med landstingets beslut ändras 2 § 3 och 5 punkterna landskapslagen den 11 juli 1978 om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning (39/78), av dessa lagrum 3 punkten sådan den lyder i landskapslagen den 26 mars 1980 (16/80) och 5

punkten sådan den lyder i landskapslagen den 27 juni 1984 (54/84), som följer:

2 §.

Räntestödslån kan beviljas:

3) för byggande av godshamnar;

5) för luftvårdsinvesteringar i industri-, el- och fjärrvärmeanläggningar, för anläggande och istandsättning av allmänna avfallsbehandlingsplatser samt för investeringar som främjar återvinning av avfall;

Denna lag träder i kraft den .

Mariehamn den 11 mars 1986

L a n t r å d

Folke Woivalin

T.f. lagberedningschef

Lars Karlsson.

Nr 1093

Lag

om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland

Given i Helsingfors den 31 december 1985

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Av Finlands Exportkredit Ab:s medel kan, så som det stadgas i denna lag, för finansiering av fartygsanskaffning i Finland ges sådana lån för vilka staten betalar räntegottgörelse till bolaget. Dessa lån benämns nedan räntestödslån.

2 §

Räntestödslån kan ges för finansiering av byggande av sådant fartyg eller skrov av fartyg eller sådant ändringsarbete på fartyg som inhemskt företag som idkar rederirörelse har beställt av inhemskt företag som idkar skeppsbyggnad.

Av särskilda skäl kan räntestödslån ges finskt företag som bedriver finansieringsverksamhet, om i 1 mom. angivet fartyg hyrs till inhemskt varv.

3 §

De allmänna villkoren för räntestödslån fastställs av handels- och industriministeriet, som även godkänner lånen som räntestödslån.

Räntestödslånet kan uppgå till högst 80 procent av anskaffningens eller arbetets totala pris. Den årliga räntan på räntestödslån är minst åtta procent, med undantag för lån som beviljats för finansiering enligt 2 § av byggande av småfartyg, varvid räntan är minst sex procent och lånets återbetalningstid högst 8 1/2 år.

4 §

Beloppet av den räntegottgörelse som betalas av statens medel är skillnaden, ökad med 0,25 procentenheter, mellan räntekostnaderna för det lån som Finlands Exportkredit Ab har upptagit

för beviljande av räntestödslån och den årliga räntan på räntestödslånet, dock högst 3,75 procentenheter. Räntegottgörelsen för räntestödslån som beviljats för finansiering av byggande av småfartyg är högst 6,75 procentenheter.

Till den del Finlands Exportkredit Ab för beviljande av räntestödslån har använt andra medel än sådana som bolaget anskaffat för beviljande av lånet anses såsom i 1 mom. nämnd räntekostnad Finlands Banks vid varje tid gällande grundränta ökad med 3,5 procentenheter.

5 §

Statskontoret betalar räntegottgörelsen till Finlands Exportkredit Ab den dag då räntan enligt räntestödslånets villkor skall erläggas.

Beträffande räntestödslån i utländskt mynt betalas räntegottgörelsen enligt den av Finlands Bank för respektive valuta fastställda säljkursen två bankdagar före räntans förfallodag.

6 §

Handels- och industriministeriet och Finlands Exportkredit Ab skall se till att lånemedlen används för det ändamål som är angivet i beslutet om lånets godkännande som räntestödslån. Finlands Exportkredit Ab är skyldigt att lämna ministeriet de uppgifter som behövs för att konstatera om räntestödslånen använts för det godkända ändamålet och om lånevillkoren i övrigt iakttagits.

7 §

Har räntestödslåntagare använt lånemedel för annat ändamål än det för vilket de beviljats eller

har han i sin låneansökan i någon väsentlig punkt lämnat oriktig uppgift eller hemlighållit omständigheter av väsentlig betydelse för beviljandet av lånet, betalas inte för sådant lån räntegottgörelse enligt 4 § efter det låntagarens förfarande har konstaterats. Låntagaren skall härvid återbära den räntegottgörelse som staten betalt för lånet, räknat från den dag då lånet lyftes, samt dessutom straffränta enligt 16 procent om året på räntegottgörelsens belopp, räknat från den dag då det betalades ut.

8 §

Lån enligt denna lag kan under åren 1986—1990 godkännas såsom räntestödslån till ett be-

lopp av sammanlagt högst 2 000 miljoner mark. I samband med behandlingen av statsförslaget besluts till vilket belopp räntestödslån årligen högst får godkännas.

Paritetsvärdet för lån i utländskt mynt uträknas i enlighet med Finlands Banks säljkurs för respektive valuta den dag då handels- och industriministeriet godkände räntestödslånet.

9 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1986. Lagen tillämpas på fall i vilka avtal om anskaffning av eller ändringsarbete på ett fartyg har ingåtts den 1 oktober 1985 eller därefter.

Helsingfors den 31 december 1985

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister *Jermu Laine*